

Locul acțiunii: **Terasa Trocadero**. Timpul: amiază fierbinte de iulie. Personajele: A. — june-prim-cubarbă la un teatru din Capitală; B. : june-prim la alt teatru din Capitală; un ospătar; o picoliță.

A. : Băiatu' ! Încă două și mersi de flori.

OSPĂTARUL : N-aveți de ce. (Gest către culise.) Vi le-a trimis Picolița. E nouă la noi. (Profesional.) Ar fi patru.

(A. se încrunță. Ospătarul dispăre.)

PICOLIȚA (se apropie cu o fotografie și cu un pix. Către A.) : Știi, aș îndrăzni..., eu vă cunosc...

B. (nițel invidios) : Ce i-ai scris ?

A. (vag plictisit) : Că pentru ea, că toț talentul, că ai și noapte pe platou, că sudoarea noastră, chestii d-astea. Ce ziceai ?

B. : Poftim ? A, da. Am jucat mult, patru premiere din opt, am avut succes, presa m-a laudat, păcat că nu ți-ai făcut timp să mă vezi. M-ar fi interesat părerea ta.

A. : N-am putut, crede-mă. Zi și noapte pe platou, muncă și sudoare...

B. : Înțeleg. Totuși...

A. : Vorba e, ești mulțumit de tine ? Ai satisfacții ?

B. : Mari ! Păi, pentru premiere, e puțin lucru ? Ziua, repetiții pe brânci. Seara, spectacole...

A. : Film, ceva ?

B. : Când ?

A. : Ai și tu dreptate.

B. : Repetiții, spectacole...

A. (ușor ironic) : Deplasări...

B. (nu sesizează) : Deplasări, turnee, spectacole, deplasări; când ?

A. : Dar, te cunoaște lumea, te iubește !

B. : Să știi că da ! Odată, eram la un rînd, la portocale pentru ăla micu'. Și, vinzătorul zice : dați-mi voie să-l servesc pe dumnealui, să nu întîrzie la spectacol. (Satisfăcut.) Așa că, vezi !

A. : Ești un om fericit.

B. (încălzit) : Sint ! Mă cunoști, teatrul, pentru mine, e... e casa mea... (avîntat) e regatul meu, nu l-aș schimba pe nimic. Uite, mie, va-

canța nu-mi prieste. Mă plictisesc. Mi se face dor...

A. : De regatul tău !

B. : De regatul meu, da, Să nu rizi de mine !

A. : E, cum îți inchipui ? !

Ba, te rog să mă crezi că te invidiez. (Către ospătar.)

Băiatu' ! Mai vii cu două.

OSPĂTARUL : Și cu patru, șase... S-ar cere și-o gustare.

(A. se încrunță. Ospătarul dispăre.)

B. : Și, tu ? Ce joci la toamnă ?

A. : Nimic.

B. : Cum, nimic ? Păi, cu ce deschideți ?

Semnal

Un regat, pentru un cal !

A. : Cu Despot. Mă vezi pe mine în teatrul istoric ?

B. : Ce-i drept...

A. : Nici ei. Așa că...

B. : Bine, și pe urmă ?

A. : Pe urmă, pune Visarion Micii burghezi.

B. : Aici ai putea...

A. : Aș fi putut. Dar am apucat să spun despre Visarion că nu-i bun regizor.

B. : I-ai spus tu asta ?

A. : Lui, nu. I-am spus Soranei, n-ajunge ?

B. : Și, dacă se supără ?

A. : Dacă se supără — și se supără — nu mă mai vede în nici un rol. Asta și vreau.

B. : Nu te înțeleg, crede-mă.

A. : Ehe ! (Adică joc, subtil, nu-l pricepi tu.)

B. : Poate că, totuși, a treia premieră...

A. : A treia premieră e cu piesa unui debutant, unu', Munteanu.

B. : Cronicarul ?

A. : Scrie și cronici ? Nu știam. Mă rog, la piese de

debut se bagă artileria grea, d-ăia marii, eu n-am loc.

B. : Și, nu-ți pare rău ?

A. : Cum să nu-mi... ? Dar, ce să fac ? Să mă apuc de băut ?

B. : Doamne păzește ! Mai ai șansă.

A. : N-am, Că se pune Dom Juan.

B. : Poftim ! (Adică, ce mai vrei.)

A. : Poftim, ce ? P-asta o pune Taub.

B. : Nu văd...

A. : Nu vezi, că nu știu. Taub nu mă mai distribuie în vecii vecilor. De două ori i-am făcut figura.

B. : Dar, mai e loc.

A. : Mai e loc pentru o piesă de Baranga. Dac-o dă.

B. : O dă !

A. : N-o dă. De doi ani o tot dă. Pe urmă, cînd vine Ciulei din Japonia, pune Ivanov.

B. : Ciulei te apreciază.

A. : M-a și distribuit. În Ivanov. Dar l-am convins pe Petrică Lupu să ceară dublură. (Visător.) O să fie mai bun.

B. : Nu te-nțeleg.

A. : E și greu. Ei, în sfîrșit, Casa Bernardei Alba. Și, nu știi dacă tu cunoști piesa...

B. : Cunosc. Va să zică, nimic. Va să zică, e jale.

A. : Va să zică, e perfect. Liber, toată stagiunea. Copile,

ascultă-mă atent și învață : pe întîi septembrie fix, începe Sergiu filmările la Calvada. Superproducție româno-ceho-bulgară, panoramic, Eastman-Color, două serii în patru anotimpuri, primul tur de manivelă la Drăgășani, din decembrie în munții Tatra, primăvara pe Valea trandafirilor, vara la Nisipurile de aur, e o chestie, ce zici ?

B. : Ce să mai zic ? Dar, e sigur ? Ai dat probe ?

A. : Ce probe ? Nu mă știe nea Sergiulică ? Vii pe-ntîi, zice, cu barbă, să-ți iei calul în primire, da' vezi, să te ții țepăn în șa, ca Pardaillan.

B. : Asta era !

A. : Te cred. Mai luăm două, dar repede, că am oră de echitație ! (Către ospătar.) Băiatu' ! Ar fi șase și cu două...

Virgil Munteanu